

Obóz, dziedziniec i sprzęty

W wielu zborach mamy zawieszony rysunek pewnego nietypowego namiotu, który ma dla nas szczególnie znaczenie, a w zasadzie jest starym obrazem tego, co dziś ma miejsce w naszym duchowym życiu. Namiot ten otoczony jest obozem, który przedstawia świat, który trzeba jak najszybciej opuścić (to główna lekcja z tego elementu) i przejść na Dziedziniec Przybytku, do którego wejdziemy tylko przez bramę, którą jest nasz Pan Jezus.

OGRODZENIE

Przybytek otoczony był ogrodzeniem wysokim na ok. 2,5 metra i składał się z 56 słupów plus czterech tworzących bramę. Wszystkie utrzymywały białą zasłonę. Warto tu zatrzymać się i zwrócić uwagę na słupki, których podstawy były zabezpieczone miedzianymi podstawami, przedstawiającymi nam niedoskonałe osoby, ale z przypisanym usprawiedliwieniem. Biały bisior zabezpieczał je tak, że od strony obozu nie było ich widać – jest to Chrystusowa sprawiedliwość, która jest okryciem ludzi wierzących, o czym czytamy w Mat 22:11 – *A wszedłszy król, aby oglądał gości, obaczył tam człowieka nie odzianego szatą weselną* (BG), czy w Obj. 3:4-5 – *Ale masz niektóre osoby w Sardziech, które nie pokalały szat swoich; przetoż chodzić będą ze mną w szatach białych, iż godni są. Kto zwycięży, ten będzie obleczony w szaty białe i nie wymażę imienia jego z ksiąg żywota, ale wyznam imię jego przed obliczem Ojca mego i przed Aniołami jego* (BG), jak również w Obj. 3:18 – *Radzę ci, abys kupił u mnie złota w ogniu doświadczonego, abys był bogaty, i szaty białe, abys był obleczony, a żeby się nie okazywała sromota nagości twojej; a oczy twoje namaż maścią wzrok naprawiającą, abys widział* (BG).

Wierzchołki słupków wykonane ze srebra zabezpieczały przed wpływami warunków atmosferycznych i były widoczne ze wszystkich stron ponad białym materiałem. Przedstawiają nam Prawdę, która zabezpiecza nas przed ludzkimi naukami i mówi o tym, że odkupienie jest dla wszystkich ludzi: *Albowiem Chrystus, gdy jeszcze byliśmy mdłymi, według czasu umarł za niepobożne. Choć ledwie by kto umarł za sprawiedliwego; wszakże za dobrego snaćby się kto umrzeć ważył. Lecz zaleca Bóg miłość swoją ku nam, że gdy jeszcze byliśmy grzesznymi, Chrystus za nas umarł* – Rzym. 5:6-8 (BG); *Bądźcie zawsze gotowi ku daniu odpowiedzi każdemu domagającemu się od was rachunku o tej nadziei, która w was jest, z cichością i z bojaźnią, mając sumienie dobre* – 1 Piotra 3:15 (BG); *A on jest ubłaganiem za grzechy nasze; a nie tylko za nasze, ale też za grzechy wszystkiego świata* – 1 Jana 2:2 (BG).

OŁTARZ MIEDZIANY

Warto przybliżyć temat ołtarza i zastanowić się, jakie ma on znaczenie w naszym życiu, ale zacznijmy od pierwszych ołtarzy zapisanych w Piśmie Świętym:

- Ołtarz Kaina i Abela – 1 Mojż. 4:3-4 (opis pierwszej ofiary składanej Bogu);
- Ołtarz Noego – 1 Mojż. 8:20-21;
- Ołtarz w Betel – 1 Mojż. 12:8.

Budowanie ołtarzy wynikało wówczas z potrzeby serca, ludzie ci czuli, że muszą coś ofiarować Bogu z wdzięczności. Dopiero Pan Bóg instruuje ludzi, jak dokładnie ma wyglądać budowa ołtarza oraz rodzaj wykorzystanego materiału –

Ołtarz z ziemi uczynisz mi, a ofiarować będziesz na nim całopalenie twoje, i spokojne ofiary twoje, owce twoje, i woły twoje; na któremkolwiek miejscu pamiątkę uczynię imienia mego, przyjdę do ciebie, i będąc błogostawił. A jeżeli ołtarz kamienny uczynisz mi, nie buduj go z ciosanego kamienia; bo jeźlibyś żelazne naczynie twoje podniósł nań, splugawisz go. Nie będziesz wstępował po stopniach do ołtarza mego, aby nie była odkryta nagość twoja przy nim – 2 Mojż. 20:24-26 (BG) .

- **z ziemi** – przedstawia nam Pana Jezusa, który musiał stać się człowiekiem ziemskim, by złożyć ofiarę.
- **z kamieni nieciosanych** – pokazuje, że nauka 12 apostołów opisująca dzieło Pana Jezusa miała być niezmienniana i nieupiększana, o czym czytamy: *Boć mnie nie posłał Chrystus chrzcić, ale Ewangelię kazać, wszakże nie w mądrości mowy, aby nie był wyniszczony krzyż Chrystusowy* – 1 Kor. 1:17 (BG), oraz *Albowiem nie oszczędziłem za rzecz potrzebną, co inszego umieć między wami, tylko Jezusa Chrystusa, i to onego ukrzyżowanego. I byłem ja u was w słabości i w bojaźni i w strachu wielkim, A mowa moja i kazanie moje nie było w powabnych mądrości ludzkiej słowach, ale w okazaniu ducha i mocy, Aby się wiara wasza nie gruntowała na mądrości ludzkiej, ale na mocy Bożej* – 1 Kor. 2:2-5 (BG).
- **bez stopni** – co pokazuje, że mamy się zwracać do Pana Jezusa bez pośredników i prośby do Boga zanosić przez Zbawiciela: *Jeżeli o co będziecie prosić w imieniu mojem, ja uczynię*

- Jan 14:14 (BG).

- wokół ołtarzy **nie można było sadzić drzew**: *Nie sadź sobie gaju z żadnego drzewa przy ołtarzu Pana, Boga twego, który sobie zbudujesz* - 5 Mojż. 16:21 (BG). Drzewa, jako ozdoba, nie miały odwracać uwagi od tego, co najważniejsze - czyli ofiary naszego Pana.

Ołtarz miedziany znajdujący się na Dziedzińcu przedstawia:

- okup Pana Jezusa i Jego ofiarę,
- wolę Pana Boga względem Pana Jezusa,
- Pana Boga i Jego obraz - ponieważ w życiu Pana Jezusa dostrzegliśmy Ojca i Jego wolę, Pan Jezus miał za zadanie objawić obraz Ojca i Jego charakter.

Miedź, z której wykonany był ołtarz, przedstawia ludzką doskonałość. Pan Jezus sam siebie złożył na tym ołtarzu, co fizycznie miało miejsce w Jordanie. *Tedy rzekł: Oto idę, abym czynił, o Boże wolę twoją; znosi pierwsze, aby wtóre postanowił* - Hebr. 10:9 (BG).

Ołtarz miedziany dla Pana Jezusa był czynieniem woli Bożej, zniósł stare ofiary i stał się rzeczywistością przez ofiarowanie swojego ciała, abyśmy byli obmyci z grzechu. Dlatego powinniśmy się szczególnie tym ołtarzem interesować i rozumieć różnice między okupem czyli ceną równoważną a odkupieniem czyli zaślubieniem.

Ołtarz był wykonany z drzewa akacjowego wytrzymałego na gnicie i psucie, dość odpornego na wysoką temperaturę. Obity był miedzianą blachą, a na bokach ołtarza były cztery kolce, przez które przekładano drążki do noszenia. Cztery rogi ołtarza pokazują nam 4 rodzaje miłości:

- miłość doskonała do Pana Boga,
- miłość do braci,
- miłość bliźniego,
- miłość do wrogów.

Dwa drążki do przenoszenia ołtarza, obite blachą miedzianą, przedstawiają nam wiarę i nadzieję.

Nie da się nie zwrócić uwagi, że cztery boki wskazywały na cztery strony świata pokazując, że wszystkie rasy ludzi są podległe grzechowi, ale może to dotyczyć też aniołów, istot duchowych, na co wskazuje werset:

I żeby przezeń z sobą pojednał wszystko, uczyniwszy pokój przez krew krzyża jego; przezeń, mówię, tak to, co jest na ziemi, jako i to, co jest na niebiesiach - Kol. 1:20 (BG).

Cztery boki ołtarza mogą nam przedstawiać zapisy

czterech ewangelistów przedstawiające z różnych stron ofiarę naszego Zbawiciela. Każdy ewangelista opisywał tak, jak sam to widział, i zwracał uwagę na to, co dla niego było istotne, dzięki temu dziś mamy pełen opis życia Pana Jezusa. Ołtarz miał też swoje sprzęty wykorzystywane do prac przy nim (szczypce, popielniczki itd.). Mogą one nam przedstawiać listy apostołskie opisujące szczegóły zasługi naszego Mistrza czy moc Jego okupu.

UMYWALNIA

Stanowiła ona kolejny sprzęt na Dziedzińcu służący do nabierania wody do obmywania swojego ciała. Nie myto się bezpośrednio w umywalni, a tylko nabierano z niej wody. Wykonana była z lusterek przynoszonych przez kobiety. Nie były to oczywiście dzisiejsze lusterka, a polerowana miedź, która była cennym darem przynoszonym dobrowolnie, o czym czytamy w 2 Mojż. 38:8. Warto zwrócić w tym miejscu uwagę, że ołtarz nie był polerowany.

Umywalnia z wodą przedstawiała nam Pana Jezusa świętego, sprawiedliwego, bez grzechu, mającego w sobie Prawdę prawa Bożego, która ma moc oczyszczania tych, którzy czują się brudni czyli człowieka, który chce oczyścić swój charakter i wejść na drogę ofiarowania. W miedzi pokazana jest doskonałość. Pan Jezus swoją doskonałość uzewnętrznił poprzez przejście prób, dlatego miedź ta jest polerowana. Adam był doskonały, ale nie przeszedł próby i utracił swą doskonałość. Pan Jezus swoją doskonałość wypolerował przez postuszeństwo w niedoskonałych warunkach. Miedź polerowana to zatem doskonałość Pana Jezusa pokazana w słowie i uczynku, w której możemy się przeglądać:

Albowiem nie mamy najwyższego kapłana, który by nie mógł z nami cierpieć krewkości naszych, lecz skuszonego we wszystkim na podobieństwo nas, oprócz grzechu - Hebr. 4:15 (BG).

Woda z umywalni to prawdy i nauki Bożego Słowa, które nie były pite, ale służyły właśnie do omywania. Widzimy tutaj różnicę między wodą z umywalni służącą do oczyszczania, a chlebami pokładnymi, które stanowiły pokarm dla Nowego Stworzenia. Nauki pokazane w wodzie z umywalni mają oczyszczającą moc i są dostępne dla wszystkich znajdujących się na Dziedzińcu, czyli dla ogółu wierzących. *Aby go poświęcił, oczyściwszy omyciem wody przez słowo* - Efezj. 5:26 (BG), oraz: *Omyte ciało wodą czystą, trzymajmy wyznanie nadziei niechwiejące się* - Hebr. 10:23 (BG).

Samuła Łukasz